

આના લેખક છે પૂથ્ વી ગજ ૪૨
થવાિય, 21 મર્થ ૨ 2010 18:42

સંગીત કલા, આપણાં લોકો અને તેણે જોયેલા ઉત્તર-રઢાવનો અનુભવ, સફળત, સંઘર્ષ ધ અને સમ્ય સાથેકયેલો વક્તિસ જે આપણાં મટે ગૌથવની વાત છે. આ બુદ્ધજ જો મર્ત ૨ કહેવા, સાંભળવા પુશ્તં હશે તે તેમો આવથા બુદ્ધ લાંબે નહિ હોય. નવી પેઢી સુધી પહોંચડવા મટે કહેલી કે સાંભળેલી વાતનહિચલે, લખેલી વાતજોઘશે. આવનાથી પેઢી પુથવા મંગશે, કયાંથી લાવીશું.....મ્ને થય છે કે મર્ત ૨ ગુજથતેપણું જ શું કામ.....આવતેકાલની પેઢીને પણ ખબર પડવી જોઈ કે અહીં આવનાથ આપણે પાશ્કી ધટી પર આવીને પગભ ઘ્યાં તેખેખે સહેલું નહોતું સ ટ યેલચિામં આવેલો શુદ્ધઆત્મો ગુજથતે કાફલો, કેવી થીતેમ્નાયો, કઈ થીતેસંગઠન ઘ્યું, અહીંનાં સંજોગો સાથેલડતં લડતં તેણે કેવી થીતેઅહીંની દુનચિામં પોતની ક દુનચિા વસાવી.....દયેક પથેશીની ક સંઘર્ષ ધ ચાર્ત થ હોય છે જે અહીંના દયેક ગુજથતેની પણ હશે. જેની કયાંય નોંધનથી લેવાઈ. કાથળ આપણી પાસે યોગય મધયમ જ નથી. ઇન ફોર્થ મેશન ટેકનોલોજીનાં યુગમં જીવનાથ આપણે આપણાં જ ભઈબુદ્ધી થી અજાણ છી. ભૂત્કાળની નોંધલેવાય તીચાટે તેભવચિયનો ઇતહાસ બ્ને છે જચાટે આપણી પાસે તે વથ્ ભન જાણવાનું પણ મધયમ નથી. આ સંજોગોમં મ્ને લાગે છે કે ગુજથતે પબ્ લીકેશન હોવું જ જોઈ. આ કોઈ ફથચિાદ કે મંગણી નથી પણ જુથચિાત છે. કદાર મર્ત ૨ મથી જ નહિપણ ગુજથતે હોવાનું ખું ગૌથ છે તેદયેકને આ જુથચિાતલાગતે હશે. શથ્ત ટલી જ કે જુથ પુથી કથવા મટે જે જવાબદારી લેવી પડે તેમી પણ લેચાથી થખવી પડે. આ શકય છે જો વા ગુજથતે ના સાથી જેમ્ને ગુજથતે ભેજન કથ્તં પણ વઘટે ભૂમ ગુજથતે ભખાની લાગતે હોય. નમ્સ તે